

det. Medens der, hvad Vandagisterne angaaer, i de senere Aar har vist sig et meget betydeligt Opsving hos os, findes der intet Resultat med Hensyn til den Art Virksomhed, som der her er Tale om; det er derfor kun ved at give de Vedkommende Bestillinger, naar Leilighed dertil byder sig, at man ogsaa kan udvikle og fremhjælpe denne Virksomhed. Jeg antager ideimindste, at man her saare vel vil kunne finde Mænd, som aldeles tilfredsstillende ville kunne udføre det Arbejde, hvorom her er Tale.

G. Winther: Med Hensyn til den Indvending, som blev gjort af den høitærede Minister, at denne Mand dog virkelig vilde lide Uret, ved at blive behandlet paa den af mig anførte Maade, nemlig at hans Pension bestemtes ved en særlig Lov, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at det forekommer mig ganske utvivlsomt, at vi endnu kunne i denne Sæsson, ved en særlig Lov skaffe ham accurat den samme Indtægt, som her er foreslaaet, hvis dertil fandtes Anledning. Der vil vist ikke være noget til Hinder for, at en Lov af den Art kan blive særdig i denne Sæsson, og dersom dette skete, indseer jeg ikke, at Manden i mindste Maade skeer nogen Uret. Kan den ærede Minister oplyse til Idie Behandling, at det samme Embede tidligere har givet Ret til Pension, saa følger det af sig selv, at der ikke kan være Noget, der kan have Noget imod, at han saaer det Beløb, som er opført paa Finantsloven; men kan det ikke oplyses, og skulde det forholde sig netop saaledes, som blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at der maaskee ikke har været et aldeles tilsvarende Embede tidligere, saa at man altsaa ikke med Sikkerhed kan sige, at her var et Præcedens for Pensionering eller Ikkepensionering af den Embedsmand, som beskæder Posten, saa mener jeg, at her netop er et af de Tilfælde, som ere forudsatte i Pensionsloven, at der bliver ved Lov at bestemme, hvem der, efter Pensionslovens Udgivelse skal være pensionsberettigede eller ikke. Naar Udvalget har reist Tvivl om hans Pensionsberettigelse, forekommer det mig, at

bevilge en saadan Pension, i Særdeleshed naar der er en saa lempelig Udvei for den vedkommende Person som den, jeg her har bragt i Forslag. Forøvrigt skal jeg henholde mig til det, som stift blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad).

Bable: Jeg troer rigtignok ikke, at vi ved denne Leilighed behøve at nye til et Responsum fra det juridiske Facultet. Jeg troer, at dengang Pensionsloven blev vedtagen, da blev dette Punkt netop indsat supplerende, fordi at den Adskillelse, der var gjort med Hensyn til Embedsmænd og Bestillingsmænd, var meget svævende, og navnlig gjaaldt dette for de lavere stillede Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende. Jeg troer, at der er gjort saadanne Skridt med Hensyn til Fremtiden, at vi ikke behøve at være saa meget nøieregnende med Hensyn til Fortiden, og navnlig at vi ikke skulde henvise de her omhandlede Personer, som ikke ere ganske saa, til at søge en Afgjørelse ved Dom af dette, af Alle indrømmede tvivlsomme Spørgsmaal, der vilde koste dem meget Mere, end de ere istand til at afholde. Skjøndt jeg indrømmer, at den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) har en gyldig Adkomst til at komme til Orde i Sager, der vedkomme Pensionsvæsenet, maa jeg dog, for mit Vedkommende, ved denne Leilighed slutte mig til den Erklæring, der er givet af den ærede Ordfører.

A. Sage: Den vigtigste Deel af dette Spørgsmaal er vist, om vi skulle gaae frem paa den Vej, der her synes at være en Stemning for, nemlig kun at erkjende Pensionsberettigelse for saa Faa, som muligt, og dertil troer jeg, at saadanne Instituter som Dvæsturcontoiret under Universitetet fortrinlig maatte egne sig. Der er her i Byen Bestillinger af ligesaa stor Vigtighed og med ligesaa stort Ansvar som Kassererforretningerne i Dvæsturcontoiret, hvor Forretningerne blive meget ordentlig og godt besørge, uden at der er nogen Pensionsberettigelse forbunden med disse Poster. Det Responsum, som man kalder det, der er kommet fra 3 ærede Profesorer, gaar ud paa, at de